

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Ing. M. H., nar. X
bytem X
zast. Mgr. Igorem Žižko, advokátem
se sídlem Moskevská 697/72, Praha 10

proti
žalovanému

Magistrát hl. m. Prahy
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č. j. MHMP
2163964/2023, sp. zn. S-MHMP 204239/2023/STR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Městská část Praha 11, Úřad městské části, odbor výstavby (dále je, „odbor výstavby“) vydala dne 15. 6. 2022 pod č. j. MCP11/22/035359/OV/Bu, sp. zn. OV/21/039544/Bu, rozhodnutí, kterým bylo žalobci nařízeno bezodkladně **zastavit užívání stavby** s názvem „Komplex budov Mlýn na Dobré vodě, Na Dobré Vodě 39, Praha 10 – Křeslice“ (dále je „stavba“) na pozemcích parc. č. XA, XB, oba v katastrálním území X, jejichž vlastníkem je žalobce, k **nepovolenému účelu hostinské činnosti**. Nepovolená hostinská činnost spočívala v provozování svateb a následných hostin, případně oslav a akcí, kde docházelo ke konzumaci jídla a nápojů.
2. Odbor výstavby exekučním příkazem ze dne 23. 9. 2022, č. j. MCP11/22/055100/OKS/Kra, sp. zn. S-MCP11/22/055100P, nařídil exekuci podle § 110 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a stanovil způsob provedení exekuce ukládáním donucovacích pokut podle § 112 písm. c) správního řádu, z důvodu, že žalobce nadále užíval stavbu k nepovolenému účelu hostinské činnosti.
3. Rozhodnutím odboru výstavby ze dne 28. 11. 2022, č. j. MCP11/22/064884/Kra, sp. zn. S-MCP11/22/055100 byla žalobci za neplnění povinnosti dle exekučního titulu uložena donucovací pokuta ve výši 20 000 Kč za užívání stavby k nepovolenému účelu hostinské činnosti ve dnech 24. 9., 27. 9., 30. 9., 1. 10., 7. 10. a 22. 10. 2022.
4. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání dne 13. 12. 2022, doplněné dne 5. 1. 2023, neboť dle jeho názoru je rozhodnutí nepřezkoumatelné a není zřejmé, na základě čeho dospěl správní orgán k tomu, že žalobce na stavbě provozuje hostinskou činnost. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 30. 10. 2023 pod č. j. MHMP 2163964/2023, sp. zn. S-MHMP 204239/2023/STR (dále jen „napadené rozhodnutí“), odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí odboru výstavby ze dne 28. 11. 2022, č. j. MCP11/22/064884/Kra, sp. zn. S-MCP11/22/055100, potvrdil.
5. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v celém rozsahu žalobu, jež byla soudu doručena 13. 11. 2024 ve znění doplněném téhož dne.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce v žalobě namítal, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, neboť není zřejmé, z kterých konkrétních důkazů dospěl správní orgán k závěru, že žalobce ve dnech 24. 9., 27. 9., 30. 9., 1. 10., 7. 10. a 22. 10. 2022 provozoval ve výše uvedené stavbě hostinskou činnost.
7. Současně uváděl, že sám správní orgán nepostavil najisto, zda hostinskou činnost provádí přímo žalobce nebo jiný subjekt. Dále odkazoval na přílohu č. 4 nařízení vlády č. 278/2008 Sb., která obsahuje seznam náplní živností volných podle jednotlivých činností. Hostinská činnost spočívá dle tohoto nařízení v přípravě a prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední

spotřebě v provozovně, v níž jsou prodávány a může též být poskytováno ubytování. Žalobce namítal, že z žádného podkladu napadeného rozhodnutí neplyne, že by se na dvoře stavby konala příprava a prodej pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě. Namítá, že správní orgán vycházel z důkazu „sdělení ÚČM Praha 11, Odbor vnitřních věcí k termínům svateb ze dne 25. 10. 2022“, avšak „termín svatby“ není totéž co provozování hostinské činnosti.

8. Žalobce poukazoval na argumentaci správního orgánu, který v rozhodnutí uvedl, že vycházel ze „sdělení oznamovatele J. T. ze dne 2. 11. 2022, který byl rovněž dne 19. 10. 2022 stavebním úřadem vyslechnut jako svědek v přestupkovém řízení vedeném s povinným“. Oznámení není důkazem skutečností v něm tvrzených, které je třeba dokazovat. Dále argumentoval, že výslech svědka v odlišném řízení nemůže být důkazem v tomto řízení s odlišným okruhem účastníků, předmětem řízení atd.
9. Dále žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 9 As 33/2012-40, a uvedl, že podkladem uvedeného judikátu není exekuční titul, ale musí být najisto postaveno, že žalobce neplní povinnosti dle exekučního titulu. Odvolací správní orgán námitku označil za nedůvodnou, neoznačil však důkazy, ze kterých byl čerpán skutkový stav o údajném prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě v provozovně, v níž jsou prodávány, a/nebo k poskytování ubytování. Jedná se tak o nepřezkoumatelné rozhodnutí.
10. Dle žalobce je rozhodnutí o uložení donucovací pokuty rozhodnutím ve smyslu § 67 a násl. správního řádu se všemi důsledky (řádné zjištění skutkového stavu, výzva k vyjádření k podkladům, řádné odůvodnění rozhodnutí, řádné odvolací řízení). Žalobci nebylo umožněno ze strany žalovaného vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žalovaný nesplnil podmínky pro uložení donucovací pokuty, ač v § 129 odst. 1 správního řádu je uvedeno, že exekuční správní orgán uloží povinnému donucovací pokutu rozhodnutím, v němž určí, aby ji zaplatil ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci. Dle žalobce se odvolací správní orgán s touto námitkou nevypořádal, napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.
11. Žalobce dále rozporoval důvěryhodnost svědka („oznamovatele“) p. J. T. Dle něho jde o účastníka nátlakové skupiny pod vedením rodiny Bláhových. Správní orgán sám připustil, že „oznamovatelé“ či někteří z nich jsou na výsledku předmětného řízení zainteresováni a mají potřebu věc medializovat. Žalobce je přesvědčen, že správní orgán neadekvátně nakládal s informacemi zjištěnými od „oznamovatelů“, když nezhodnotil a náležitě neodůvodnil, proč přes zjevný zájem „oznamovatelů“ na výsledku řízení postavil na vrchol věrohodných důkazních prostředků zrovna svědka p. J. T. Dle žalobce se odvolací správní orgán nevypořádal s námitkou vedoucí k posouzení věrohodnosti svědka a pravdivosti údajů získaných správním orgánem od svědka. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.
12. Dále žalobce rozporoval tvrzení správního orgánu, že nepovolenou činností může být ohroženo zejména zdraví osob. Dle něho správní orgán odkazuje na eventualitu, nikoli na realitu. Nebylo prokázáno, že by pobytem na výše uvedených stavbách došlo o ohrožení nebo poruše zdraví kohokoli.
13. Ohledně výše donucovací pokuty žalobce namítal, že byla uložena s ohledem na povahu nesplněné povinnosti. Povaha nesplněné povinnosti je základním znakem skutkové podstaty označeného protiprávního jednání, tudíž se nemůže použít v neprospěch povinného.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. Žalobce namítal, že správní orgán nezkoumal jeho osobní a majetkové poměry při ukládání donucovací pokuty. Žalobce je dlouhodobě nezaměstnaný a nepobírá žádné finanční podpory. Odvolací správní orgán výši donucovací pokuty označil jako přiměřenou okolnostem případu. Vzhledem k tomu, že se odvolací správní orgán nevypořádal s námitkou zákonem předvídaným způsobem, je rozhodnutí nepřezkoumatelné.
15. Žalobce navrhl, aby soud zrušil z důvodu nepřezkoumatelnosti jak napadené rozhodnutí, tak i prvoinstanční rozhodnutí.
16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky jsou v podstatě námitky odvolací, se kterými se již vypořádal v odůvodnění rozhodnutí. Část námitek směřuje do nalézacího řízení. Žalovaný v plném rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
17. Ohledně svědka p. J. T. žalovaný uvedl, že námitka odvolatele směřuje do jiného řízení, nikoliv do řízení o uložení donucovací pokuty. Z textu námitky není zřejmé, čeho se odvolatel domáhá, proti čemu brojí.
18. Ohledně výše donucovací pokuty žalovaný uvedl, že uložení pokuty nemá vést ke splnění uložené povinnosti, má naopak nepřímo působit na povinného a finančně motivovat ke splnění uložené povinnosti. Vzhledem k tomu, že cílem donucovací pokuty je povinného „donutit“ a ne ho trestat, není proto možné na věc mechanicky aplikovat zásady správního trestání a hodnotit, zda má pokuta likvidační charakter. Výše uložené pokuty byla při spodní hranici zákonem stanovené sazby, a takto uložená pokuta se jeví jako přiměřená okolnostem případu, tedy opakované nepovolené užívání staveb k hostinské činnosti.
19. Ohledně námitky týkající se důkazů a subjektu, který hostinskou činnost provádí, žalovaný uvedl, že exekuční titul byl vydán žalobci, je pravomocný a vykonatelný. Mohl se proti němu bránit odvoláním a následně žalobou, to však neučinil. V rámci přezkoumávané věci tak není možné domoci se přezkumu exekučního titulu.
20. Ohledně námitky k neumožnění uplatnit výhrady před vydáním rozhodnutí žalovaný uvedl, že odvolatel směřuje do nalézacího řízení, což je pro exekuční řízení irrelevantní, neboť odvolací orgán v odvolacím řízení posuzuje splnění podmínek pro uložení donucovací pokuty dle § 129 odst. 1 správního řádu.
21. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti navrhl žalovaný soudu žalobu zamítnout.
22. Při jednání soudu dne 21. 3. 2025 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že svatební hostina je něco jiného než podnikání v pohostinství, a že si správní orgán svou činnost velice ulehčil, protože nic takového v předmětné nemovitosti žalobce nečiní.

III.

Posouzení žaloby

23. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního),

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

24. Žaloba není důvodná.
25. Vzhledem k tomu, že žalobce ani žalovaný nenavrhli provést žádné důkazy, vycházel soud ze správního spisu, ze kterého zjistil následující:
26. Dne 15. 6. 2022 Městská část Praha 11, Úřad městské části, odbor výstavby nařídil rozhodnutím pod č. j. MCP11/22/035359/OV/Bu, sp. zn. OV/21/039544/Bu, žalobci bezodkladně zastavit užívání stavby s názvem „Komplex budov Mlýn na Dobré vodě, Na Dobré Vodě 39, Praha 10 – Křeslice“ na pozemcích parc. č. XA, XB oba v katastrálním území X, jejichž vlastníkem je žalobce, k nepovolenému účelu hostinské činnosti. **Nepovolená hostinská činnost spočívala v provozování svateb a následných hostin, případně oslav a akcí, kde docházelo ke konzumaci jídla a nápojů.** Tato činnost probíhala na stavbě zhruba od roku 2020, kdy zde docházelo nejen k nepovolené hostinské činnosti, ale též k hlasité veřejné hudební produkci. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 10. 2022 a vykonatelnosti dne 20. 6. 2022.
27. Následně dne 23. 9. 2022 rozhodl odbor výstavby exekučním příkazem o nařízení exekuce na základě vykonatelného rozhodnutí ze dne 15. 6. 2022 formou ukládání donucovacích pokut, neboť žalobce i nadále pokračoval ve využívání stavby k nepovolenému účelu. Žalobce proti exekučnímu příkazu nepodal námitky.
28. Ve sdělení matriky ze dne 25. 10. 2022 adresovaného JUDr. P. Š., advokátovi, se uvádí, že na předmětné stavbě se konaly svatební obřady ve dnech 22. 9., 24. 9., 27. 9., 30. 9., 1. 10. a dne 22. 10. 2022.
29. Ve sdělení p. J. T. ze dne 2. 11. 2022 se uvádí, že se na stavbě konaly svatby ve dnech 1. a 7. 10. 2022 s poznámkou, že akce trvala do 4:00 hodin ranních a 22. 10. 2022 s přiloženou fotografií tabulky zobrazující směr konání svatby toho dne.
30. Dne 28. 11. 2022 byla žalobci uložena donucovací pokuta ve výši 20 000 Kč za neplnění povinnosti dle vykonatelného rozhodnutí ze dne 15. 6. 2022. Odbor výstavby měl za prokázané, že na stavbě probíhala nepovolená hostinská činnost i po doručení exekučního příkazu ve dnech 24. 9., 27. 9., 30. 9., 1. 10., 7. 10. a 22. 10. 2022. V rozhodnutí se uvádí, že Odbor výstavby vycházel z emailového sdělení p. J. T. ze dne 19. 10. 2022 včetně fotografie a ze sdělení matriky JUDr. P. Š. Proti uložení donucovací pokuty podal žalobce dne 13. 12. 2022 odvolání. Odbor výstavby ve svém stanovisku konstatoval, že rozhodnutí o uložení donucovací pokuty bylo vydáno v řízení exekučním, nikoliv nalézacím. Správní orgán se tam omezí pouze na ověření skutečností, že povinnost uložená exekučním titulem nebyla splněna a poté přistoupí ke zvolenému způsobu provedení exekuce.
31. Soud o věci uvažil takto:
32. Dle přílohy č. 4 k nařízení č. 278/2008 Sb. o obsahových náplních jednotlivých živností, *je hostinská činnost definována jako činnost spočívající v přípravě a prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě v provozovně, v níž jsou prodávány. Nelze prodávat lihoviny bez příslušné koncese. V rámci živnosti je možno poskytovat ubytování ve všech ubytovacích zařízeních.*
33. Dle § 104 písm. a) správního řádu, *exekučním titulem, na jehož základě se vydává exekuční výzva nebo exekuční příkaz, je vykonatelné rozhodnutí uvedené v § 74.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

34. Dle § 118 odst. 1 správního řádu, *při postupu podle tohoto dílu se obdobně použijí ustanovení části první a přiměřeně ustanovení hlav I až X této části.*
35. Dle 129 odst. 1 správního řádu, *nelze-li nebo není-li účelné provádět exekuci náhradním výkonem nebo přímým vynucením, vymáhá se splnění povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše nákladů na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100 000 Kč. Exekuční správní orgán uloží povinnému donucovací pokutu rozhodnutím, v němž mu určí, aby ji zaplatil ve lhůtě nejméně 15 dnů ode dne nabytí právní moci.*
36. Tzv. správní exekuci upravenou ve správním řádu v hlavě XI. nutno chápat jako relativně samostatnou část správního řízení, kdy účelem této části správního řízení není vydání rozhodnutí ve věci, ale právě nucené vymožení doposud nesplněné povinnosti uložené exekučním titulem. (k tomu FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., VETEŠNÍK, P., ŠKUREK, M., HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V., SOVOVÁ, O., SCHEU, L., Praktický komentář, Wolters Kluwer).
37. V projednávané věci lze též odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, čj. 9 As 33/2012-40, „[p]řezkum rozhodnutí o uložení donucovací pokuty v rámci správní exekuce je tak omezen na to, zda rozhodnutí o uložení donucovací pokuty má náležitý podklad, tj. zda exekuce byla nařízena, zda orgánu, který ukládá donucovací pokutu, taková pravomoc náleží, zda jsou splněny shora uvedené podmínky § 129 s. ř. a zda při ukládání uvedené pokuty byla dodržena pravidla řízení. [...] námitky věcně zpochybňující samotný exekuční titul nemohou být řádným důvodem kasační stížnosti proti rozhodnutí o žalobě napadající rozhodnutí o uložení opakované donucovací pokuty v rámci správní exekuce.“
38. Pokud jde o první námitku, ve které žalobce namítá, že není zřejmé, z jakých konkrétních důkazů dospěl správní orgán k tomu, že v období od 24. 9. 2022 do 22. 10. 2022 měl žalobce provozovat na stavbě hostinskou činnost, soud uvádí následující:
39. Z rozhodnutí je zcela zřejmé, že správní orgán vycházel ze sdělení ÚMČ Praha 11, Odbor vnitřních věcí (matrika) k termínům svateb konaných na stavbě ze dne 25. 10. 2022 a z e-mailového sdělení oznamovatele p. J. T. ze dne 2. 11. 2022 včetně fotografie směrovky „Svatba 22/10/2022“. Z tohoto sdělení jasně vyplynulo, že nejméně v jednom termínu konání svatby trvala následná zábava až do 4:00 hodin ranních.
40. V rozhodnutí odboru výstavby je pak uvedené, z čeho úřad vycházel při konstatování, že na stavbě nadále dochází k pořádání svateb. To, že na stavbě žalobce jsou pořádány svatby tak bylo i dle soudu nezpochybnitelně zjištěno ze sdělení matriky a dále z oznámení J. T. provázené fotografií, na které je cedule se šipkou a sdělením „Svatba 22/10/2022“.
41. Soud rovněž neshledal rozhodnutí nepřezkoumatelným. V této souvislosti je proto nutné poznamenat, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. To prakticky znamená např. situaci, kdy by se správní úřad nevypořádal vůbec či alespoň dostatečně s uplatněnými odvolacími body, neprovedl by navržené důkazy a ani by řádně nevyložil, proč tak neučinil (tzv. opomenutý důkaz), z rozhodnutí by nebyly seznatelné jeho nosné důvody (*ratio decidendi*) anebo by tyto důvody neměly oporu ve výsledcích provedeného řízení. Nic takového však městský soud v projednávané věci nezjistil.
42. Soud dále nemůže souhlasit se žalobcem, že by v řízení o uložení donucovací pokuty byla jakkoliv použita svědecká výpověď p. J. T. z řízení o přestupku žalobce. Správní orgán zde

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pouze konstatoval, že p. J. T. v řízení o přestupku figuroval jako svědek, nikoliv že by jeho výpověď využil jako relevantní důkaz v řízení o uložení donucovací pokuty.

43. Pokud jde o námitku k osobě p. J. T., kterého žalobce označuje jako účastníka nátlakové skupiny pod vedením rodiny B. a dále zpochybňuje jeho věrohodnost, námitka je nedůvodná. Žalobce neuvedl jinou skutečnost podloženou důkazem, ze které by plynulo, že skutečnosti, které pan J. T. sdělil, nebyly pravdivé. Samotná skutečnost, že je do věci zainteresován (pokud mu tato nedovolaná činnost vadí - hluk a rušení nočního klidu), sama o sobě jeho věrohodnost dle soudu nenarušuje. Naopak sdělením matriky jsou skutečnosti jím uváděné potvrzovány. Jediný termín, který matrika neosvědčila byl 7. 10., což však mohla být jiná akce než svatba.
44. Dále je třeba uvést, že žalobci bylo nařízeno bezodkladně zastavit užívání stavby k nepovolenému účelu hostinské činnosti. **Nepovolená hostinská činnost byla řádně definována v Rozhodnutí o nařízení bezodkladného zastavení užívání ze dne 15. 6. 2022 a spočívala v provozování svateb a následných hostin, případně oslav a akcí, kde docházelo ke konzumaci jídla a nápojů.**
45. Závěr o nepovoleném užívání stavby touto formou ze strany žalobce byl podrobně rozebrán a odůvodněn i v rozsudku zdejšího soudu ze dne 20. 2. 2025, č.j. 11 A 112/2024 – 59, jehož předmětem bylo rozhodnutí, kterým byl žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), kterého se měl dopustit tím, že ve dnech uvedených ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v období od 30. 4. 2022 do 29. 7. 2022 jinému umožnil užívání objektu bez čp./če.... evidovaného v katastru nemovitostí jako zemědělská stavba, nacházejícího se na pozemku p. č. XB v katastrálním území X, včetně přístavby a terasy k tomuto objektu, v rozporu s účelem vymezeným v povolení stavby, kterým je stavba pro zemědělství, neboť v uvedeném období (a zejména v konkrétně uvedených dnech) byly předmětné stavby využívány k provozu hostinské činnosti při svatebních a jiných hostinách, a byla mu za to uložena pokuta 350 000 Kč, ve kterém se uvádí:

*„Při vzájemném posouzení všech provedených důkazů, a to nejen svědeckých výpovědí a rozporovaných prohlášení, ale i důkazy získanými prostřednictvím matričního úřadu a porovnání webové inzerce a čísla mobilního telefonu žalobce stavební úřad podle názoru soudu nepochybil, jestliže dospěl k závěru, že **svatební hostiny byly v areálu pořádány a docházelo při nich k poskytování hostinské činnosti.** Sám žalobce byl v průběhu řízení o přestupku převážně pasivní, přestože byl řádně předvolán, ústního jednání se nezúčastnil, prostřednictvím svého zástupce sdělil, že se k věci nechce vyjadřovat, nenavrhoval provedení jiných důkazů, svoji veškerou procesní aktivitu směřoval až do odvolacího řízení a řízení před správním soudem. Přitom z obsahu spisu je zřejmé, že si svého protiprávního jednání byl vědom, neboť se – jak již výše soud uvedl – opakovaně pokoušel dosáhnout změny způsobu užívání stavby. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nestojí na nepodložených hypotézách, ale na dostatečně prokázaném a osvědčeném skutkovém základě a jeho správném právním posouzení z hlediska zákonných podmínek odpovědnosti žalobce za přestupek.“*

46. Žalobce opět staví svou obranu na tvrzení, že podávání jídla a pití při svatbě není hostinskou činností. V žalobě namítal, že z žádného podkladu napadeného rozhodnutí neplyne, že by se na dvoře stavby konala příprava a prodej pokrmů a nápojů

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

k bezprostřední spotřebě, když termín „*svatby*“ není totéž co provozování hostinské činnosti.

47. Soud sice souhlasí s tvrzením žalobce, že termín „*pořádání svatby*“ nebo „*svatební obřad*“ není automaticky totéž, co „*provozování hostinské činnosti*“. Samotný sňatkový obřad sám o sobě nepředstavuje provozování hostinské činnosti, pokud při něm nejsou podávány žádné nápoje ani jídlo. Avšak závěr odboru výstavby o tom, že žalobce na stavbě svatební obřad s podáváním jídla a pití organizoval, vyplývá již z rozhodnutí odboru výstavby, č. j. MCP11/22/035359/OV/Bu, sp. zn. OV/21/039544/Bu, ze dne 15. 6. 2022, kterým nařídil žalobci bezodkladně zastavit užívání stavby k tomuto nepovolenému účelu. V tomto rozhodnutí je detailně rozepsáno, na základě jakých skutečností dospěl odbor výstavby k závěru že pokud žalobce využívá stavbu k pořádání svateb a svatebních hostin, k takové nedovolené činnosti, tj. činnosti spočívající v *přípravě a prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě v provozovně* na stavbě dochází.
48. Žalobce do tohoto rozhodnutí nikterak nebrojil.
49. Ve svém odvolání do rozhodnutí o uložení donucovací pokuty uvedl, že z něj není zřejmé, z kterých konkrétních důkazů dospěl správní orgán k závěru, že žalobce ve dnech 24. 9., 27. 9., 30. 9., 1. 10., 7. 10. a 22. 10. 2022 provozoval ve výše uvedené stavbě hostinskou činnost, když sám správní orgán uvádí, že není zcela zřejmé, zda hostinskou činnost provádí přímo žalobce nebo jiný subjekt.
50. K těmto námitkám soud předně uvádí, že pokud se žalobce domníval, že neměl být adresátem exekučního titulu, jelikož tuto činnost provádí jiný subjekt, mohl se proti němu bránit odvoláním a následně žalobou. Obdobně se mohl bránit právnímu závěru o tom, že pořádání svateb včetně podávání jídel a nápojů je provozováním hostinské činnosti. To neučinil a v nyní projednávané věci se v souladu s výše uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 33/2012 přezkumu exekučního titulu ohledně této otázky již není možné domoci.
51. Žalovaný nicméně tuto námitku v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal, když uvedl, že této činnosti se má žalobce zdržet sám, pokud je důsledkem jeho činnosti, nebo zajistí, aby se jí zdržela jiná osoba, která na základě jím uděleného soukromoprávního titulu k užívání stavby hostinskou činnost provozuje. Žalobce ani v odvolání ani v žalobě neuvádí, a už vůbec neprokazuje, že při pořádání svateb žádné jídlo ani pití hostům nenabízel a nepodával, pouze opět polemizuje s myšlenkou, že samotné pořádání svateb včetně svatební hostiny není hostinskou činností. Bylo zcela jisté v silách žalobce prokázat buď v rámci odvolacího řízení nebo i v řízení před soudem, že se u něj pořádá pouze obřad a ke konzumaci jídel nedochází, jelikož se hosté následně přesunou někam jinam. Rovněž mohl žalobce navrhnout zastavení řízení z důvodu, že již požadovanou povinnost plní, a ve stavbě se koná pouze svatební obřad samotný, což žalobce rovněž neučinil. Naopak žalobce opět sporuje, že pořádání svateb včetně hostiny není hostinskou činností. Takové tvrzení není dle soudu dostačující. Jak bylo uvedeno shora, žalobce se nemůže hájit tím, že svatební hostina není hostinská činnost. Žalobce mohl zvrátit uložení pokuty, pouze pokud by prokázal, že již na stavbě organizuje pouze samotný obřad bez podávání jídla a pití, což však neučinil.
52. Jak již bylo řečeno, otázkou, jakou povahu má činnost, která na stavbě žalobce probíhá, se podrobně zabýval odbor výstavby právě ve svém rozhodnutí ze dne 15. 6. 2022, kterým žalobci tuto činnost zakázal. Jelikož žalobce nadále tuto povinnost porušoval byl vydán

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

exekuční titul. Skutečnost, že žalobce nadále pod pojmem hostinská činnost nepodřazuje *přípravu a prodej pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě* v rámci svatební hostiny, na tomto závěru nic nemění.

53. Celkové podmínky pro uložení donucovací pokuty nutno posuzovat s ohledem na závěry exekučního titulu. Žalobce nepřichází s důkazy, že se situace od vydání exekučního titulu změnila, tj. že se již odehrává na jeho stavbě jen obřad bez požívání jídla nebo nápojů. Při jednání právní zástupce připustil, že „*občas tam dochází ke konzumaci koláčku a přípitku*“, což však je dle žalobce součástí svatebního obřadu a o svatební hostinu se nejedná. Soud má však za to, že je toto tvrzení účelové a že se i v těchto případech jednalo o hostinskou činnost. Podávání jídla a pití je nutně spojeno s dodržováním hygienických norem a s požadavky např. na počet toalet atd. Proto musí být stavba k tomuto účelu povolena, což v případě žalobce nebylo splněno. Jak již bylo řečeno, žalobce netvrdil a hlavně neprokazoval, že si tyto koláčky a přípitek zařídili hosté sami a že svatební hostina následně proběhla v jiném prostoru.
54. Soud tak má za to, že z podkladů založených ve spise vyplývá, že k takové nedovolené činnosti na stavbě nadále dochází. Obtížně si lze představit svatbu nebo jinou akci, která trvá do ranních hodin, nebo obecně svatbu, bez jakéhokoliv jídla a pití. Pokud tomu tak jak, žalobce mohl průběh takových svateb lehce prokázat.
55. Ohledně námitky neumožnění podání vyjádření k podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 2 správního řádu soud odkazuje na § 118 odst. 1 správního řádu, kde je jasně uvedeno, že při postupu podle dílu vztahujícímu se k exekuci na nepeněžitá plnění, se ustanovení hlav I až X části druhé správního řádu (tedy nalézacího řízení) použijí pouze přiměřeně. Ustanovení se tedy nepoužijí v plném rozsahu, avšak je nezbytné tato ustanovení použít s ohledem na povahu věci.
56. V tomto případě je třeba brát v potaz, že exekuční řízení je samostatným navazujícím řízením na řízení nalézací, jehož cílem není vydat rozhodnutí ve věci, nýbrž provést donucované úkony, a to v nejkratším možném čase. Proto se zde dle soudu § 36 odst. 2 správního řádu neuplatní. Žalobci bylo rozhodnutí odboru výstavby o uložení donucování pokuty ze dne 28. 11. 2022 doručeno, žalobce mohl následně nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady, ostatně právní zástupce žalobce při jednání soudu a konstatování obsahu správního spisu uvedl, že jsou mu tyto podklady (sdělení matriky a e-mail J. T. včetně fotografie šipky) známy. Soud tak má za to, že *byla dodržena pravidla řízení* a žalobce nebyl nijak krácen na svých procesních právech. Žalobní námitka je tak rovněž nedůvodná. Ostatně žalobce neuvádí, jakým způsobem byl na svých právech zkrácen, a co jiného by v odvolacím řízení uvedl, pokud by byl před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámen s podklady rozhodnutí.
57. Soud tak má za to, že podmínky uvedené v ust. § 129 odst. 1 správního řádu pro uložení donucování pokuty byly splněny.
58. V další námitce žalobce označuje tvrzení správního orgánu ohledně možného ohrožení zdraví osob pohybujících se na stavbě jako důkazně nepodložené a dále namítá, že správní orgán uložil pokutu s ohledem na povahu nesplnění povinnosti, avšak povaha nesplnění povinnosti je základním znakem skutkové podstaty označeného protiprávního jednání, tudíž se nemůže použít v neprospěch povinného.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

59. Soud s tímto závěrem nesouhlasí. Pokuta je ukládána pro nesplnění povinnosti, která však může mít různou povahu. Může se jednat o jednání nebo nejednání v různých oblastech. Proto pokud správní úřad přihlédl k tomu, že se jedná o povinnost užívat stavbu pouze k povolenému účelu, je jeho úvaha zcela namístě. Rovněž je zcela namístě úvaha, že mohlo dojít k ohrožení zdraví osob, kterým bylo jídlo a pití podáváno.
60. Donucovací pokuta má ve vztahu k ostatním způsobům provedení exekuce doplňkovou povahu. Jejím účelem není povinného trestat, ale má ho finančně motivovat ke splnění uložené povinnosti.
61. Dle § 129 odst. 1 správního řádu může být donucovací pokuta uložena až do výše 100 000 Kč, v tomto případě byla pokuta uložena při dolní hranici. Soud se ztotožňuje s argumentací správního orgánu, neboť se jedná o užívání stavby k nepovolenému účelu, a to k hostinské činnosti. Uložená výše donucovací pokuty je tak úměrná k povaze nesplněné povinnosti – užívání stavby k nepovolenému účelu hostinské činnosti. Pokuta musí být uložena ve výši, aby byla pro adresáta citelná, jinak postrádá významu. Námitka je nedůvodná.
62. K poslední žalobní námitce týkající se absence zkoumání osoby povinného, jeho osobních a majetkových poměrů ze strany správního orgánu soud uvádí:
63. Žalobce ve svém odvolání ze dne 13. 12. 2022 doplněném dne 5. 1. 2023 proti rozhodnutí o uložení donucovací pokuty ze dne 28. 11. 2022 vytýkal správnímu orgánu, že nezkoumal jeho osobní a majetkové poměry. Žalobce byl v tu dobu dlouhodobě nezaměstnaný a nepobíral žádné finanční podpory, což dokládal pouze potvrzením z Úřadu práce. Ze správního spisu nebylo zjištěno, že by žalobce dokládal jakékoliv jiné listiny prokazující jeho osobní a majetkový stav (např. výpisy z účtů, daňová přiznání, lékařské zprávy). Ostatně ani v tomto řízení žalobce nenavrhuje žádné důkazy prokazující jeho osobní a majetkový stav.
64. Soud v tomto ohledu připomíná, že dle konstantní judikatury soudní přezkum výše pokuty není hledáním ideální výše této pokuty, ale že soud do volné správní úvahy správního úřadu může zasáhnout pouze v případě, že by se jednalo o úvahu zcela mimo zákonné limity, což nebyl tento případ. Námitka je rovněž nedůvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

65. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
66. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. března 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.